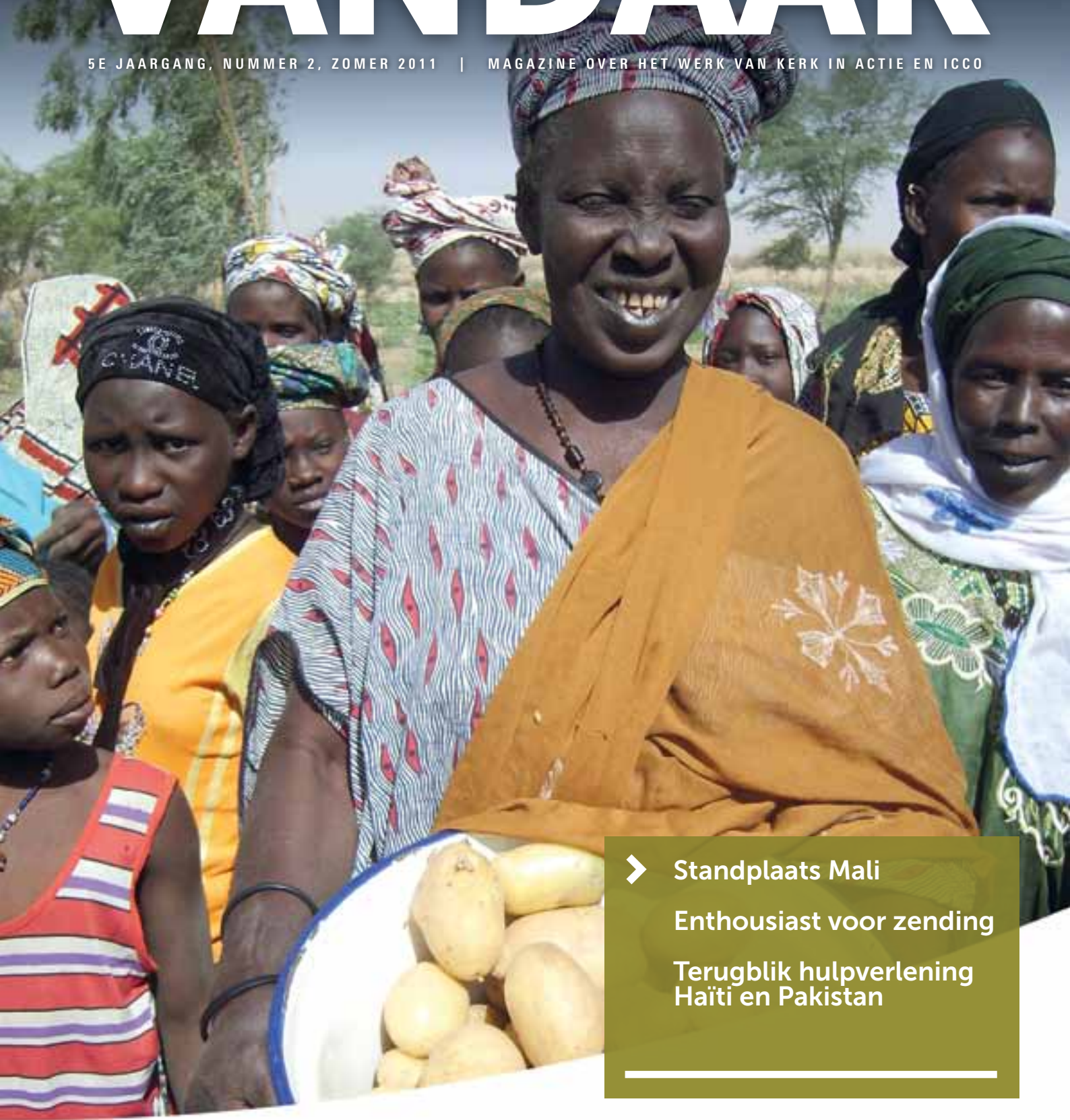

VANDAAAR

5E JAARGANG, NUMMER 2, ZOMER 2011 | MAGAZINE OVER HET WERK VAN KERK IN ACTIE EN ICCO

➤ Standplaats Mali
Enthousiast voor zending
Terugblik hulpverlening
Haïti en Pakistan

**Kerk
in Actie**

 Protestantse
Kerk

Wees hier aanwezig

Wees hier aanwezig,
Geest van leven, levende God!
Wees hier aanwezig,
schepper van een nieuwe geschiedenis,
van toekomst voor alle mensen!
Maak ons open en ontvankelijk
voor het goede en bevrijdende
dat ons wordt voorgeleefd.
Geef ons oog en oor
voor de grote en kleine profeten

die ons oproepen en inspireren
tot het doen van gerechtigheid
en het maken van vrede.

Wees hier aanwezig,
Geest van leven, levende God.
En laten wij aanwezig zijn voor Jou
door gehoor te geven
aan mensen en volken
die jouw bevrijdende

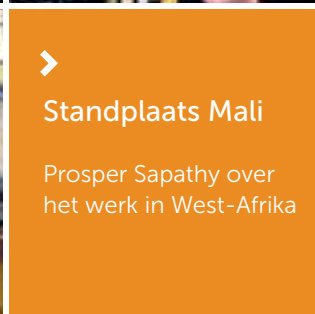
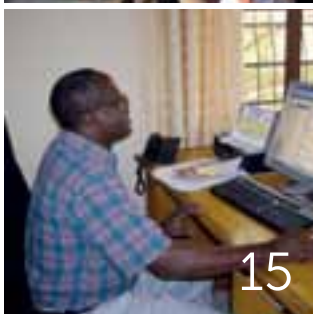
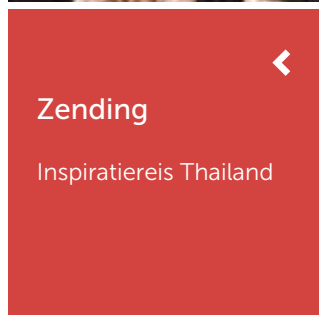
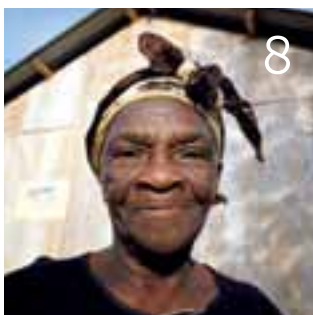
geest vertolken,
kortbij, ver weg,
maar altijd in ons midden!

Amen

Gebed uit Chili
Bron: 'Geef ons heden ons dagelijks brood', Jan Brock - NMR

Meisje in Port-au-Prince (Haïti)
Foto: ACT/Paul Jeffrey

Inhoud

04 Binnenland
Opvang asielzoekers en vluchtelingen

06 Together
Vrijwilligersjaar

08 Wederopbouw
Haïti en Pakistan

10 Zending
Inspiratiereis Thailand

12 Berichten

13 Column/Berichten

14 Interactief met India

15 Standplaats Mali

Colofon

VANDAAR, 5E JAARGANG, 2011, NO. 2 Vandaar biedt informatie aan gevers over het werk van Kerk in Actie en ICCO en legt verantwoording af over de besteding van de gelden voor projecten. Het magazine verschijnt 4 x per jaar en wordt gratis toegezonden aan hen die het werk van Kerk in Actie financieel ondersteunen.

KERK IN ACTIE EXPRESS

Wilt u op de hoogte blijven van het werk dat we met uw steun kunnen doen? Geef u dan op voor de maandelijkse e-mail-nieuwsbrief Kerk in Actie Express via www.kerkinactie.nl/express.

UITGEVER

Vandaar is een uitgave van Kerk in Actie, die namens de Protestantse Kerk in Nederland en tien oecumenisch geïntendeerde kerken en organisaties het missionaire en werelddiaconale werk uitvoert. Dit in samenwerking met ICCO, de interkerkelijke organisatie voor ontwikkelingssamenwerking.

REDACTIE

Renate Barendregt, Paula van Cuilenburg (eindred.), Henk van IJken, Karel Jungheim, Jeroen Jurriens, Henk Lubberts, Hanan Nhass, Huub Wieringa

REDACTIEADRES

Postbus 456, 3500 AL Utrecht
E-mail: j.van.cuilenburg@kerkinactie.nl

BASISVORMGEVING

Reprovinci, Schoonhoven

OPMAAK EN DRUK

Interface Communicatie B.V., Ede
Koninklijke BDU, Barneveld

**Kerk
inActie**

ADMINISTRATIEADRES

Adreswijzigingen kunt u doorgeven aan: Donateurs-administratie Kerk in Actie, Postbus 456, 3500 AL Utrecht of tel.nr.: (030) 880 13 38, e-mail: adressen@kerkinactie.nl

BIJDRAGE KERK IN ACTIE

Wanneer u een vaste bijdrage geeft aan Kerk in Actie, dan wordt deze in de eerste week van de maand automatisch afgeschreven. Wij hanteren altijd het door u opgegeven vaste bedrag, rekeningnummer en frequentie. Wijzigingen ten aanzien van de machtiging kunt u doorgeven via tel. (030) 880 13 38.

ISSN 0167-2363

Niet zielig, maar sterk

ASIELZOEKERS EN VLUCHTELINGEN OP ZOEK NAAR NIEUW PERSPECTIEF

Vaak wordt over asielzoekers en vluchtelingen gesproken alsof het zielige mensen zijn. Niet in de laatste plaats door hulporganisaties. Ook het diaconaat maakt zich hieraan schuldig. Maar het gaat om krachtige mannen en vrouwen.

Asielzoekers, vluchtelingen, maar ook mensen die het niet breed hebben, zien we vaak als slachtoffer met een hoog zieligheidsgehalte. Hulp is dan gerechtvaardigd, zo wordt er gedacht. En hulporganisaties kunnen dan om medefinanciers vragen. Hiermee is een beeld gecreëerd van hulpeloze mensen, terwijl het vaak gaat om zeer krachtige mensen. Bovendien is het nog maar de vraag of wij ons wel zouden kunnen handhaven in een dergelijke positie. Te goeder trouw doen we hen op die manier onrecht.

EERST ILLEGAAL, NU WERKER IN DE ZORG

Een voorbeeld van een sterke vrouw is Nathalia. Zij is in 2004 met haar gezin op straat gezet en verbleef

▲ NATHALIA

daarna drie jaar in een noodopvang. In 2007 heeft ze opnieuw een asielaanvraag ingediend die na drie jaar werd toegekend. Najaar 2010 kreeg ze een verblijfsvergunning. Nathalia maakte tijdens een persconferentie, waar ook Kerk in Actie bij was, veel indruk met haar verhaal over haar tien jaar durende asielprocedure. Als de voorgenomen regeling van de overheid voor strafbaarstelling van illegaal verblijf toen van kracht zou zijn, dan was het verblijf van haar en haar familie strafbaar. Dan had zij geen kans om een herhaalde asielaanvraag in te dienen.

In de tijd dat Nathalia op straat stond, had ze de hulp van Stichting Inlia en van de kerken hard nodig. Nu helpt ze zelf als maatschappelijk werkster Nederlandse mensen die problemen hebben. Het toont van grote kracht dat ze na al die jaren in de noodopvang, na tien jaar onzekerheid, toch ging studeren en aan het werk ging in een vreemd land. En daarnaast haar kinderen opvoedde.

NAAR HET LAND VAN HERKOMST VIA HET TRANSITHUIS

Een van de projecten, waaraan in de veertigdagentijd in 2009 aandacht is besteed, was het Terugkeerhuis, ook wel Transithuis genoemd. Het is een project dat mensen in vreemdelingenbewaring wil helpen met perspectief naar hun land van herkomst terug te keren. Het was een tegenvaller dat de verwachte overheidssteun uitbleef. Toch ging het project door: het Transithuis kwam er, zij het in afgeslankte vorm. Stichting Inlia ontving daarvoor de middelen van Kerk in Actie.

Met perspectief terug naar het land van herkomst: een voorbeeld daarvan is een man uit Jemen. Hij verloor zijn pardon omdat hij een strafbaar feit had begaan. Toen hij in het Transithuis kwam, had hij al op drie plaatsen in vreemdelingenbewaring gezeten.

➤ Stichting Inlia Groningen trekt zich het lot van asielzoekers en vluchtelingen in ons land aan. Als deze mensen uitgeprocedeerd zijn, maar niet terug kunnen naar hun land van herkomst, komen zij op straat te staan zonder enige overheidssteun. Stichting Inlia werkt samen met lokale kerken en maatschappelijke organisaties om hen opvang en juridische hulp te bieden. Vreemdelingen die niet zijn toegelaten tot Nederland dreigen op straat te komen. Sinds december 2009 is er het Transithuis (Terugkeerhuis). Hier worden zij opgevangen en voorbereid op hun terugkeer. U kunt een bijdrage geven ten behoeve van Stichting Inlia (projectnummer D 065103) of het Transithuis (projectnummer D 065124) op rekening 456 t.n.v. Kerk in Actie o.v.v. het betreffende projectnummer.

Hij zag in dat een verblijfsvergunning in Nederland niet meer mogelijk was en dat er meer perspectief voor hem was in zijn land van herkomst. Hij biechtte op dat hij over zijn leeftijd gejokt had en dat hij niet uit Somalië kwam, maar uit Jemen. Via familie uit Aden werd een paspoort voor hem verkregen. Inmiddels is hij terug naar Jemen. Door vol vertrouwen en integer met deze man te werken kon hij het aan realistisch te zijn over zijn perspectief. Het gehele proces duurde een kleine tien maanden.

VAN TRANSITHUIS NAAR VERBLIJFSVERGUNNING

Het kan ook anders gaan zoals bij een gezin in het Transithuis: vader, moeder en drie kinderen. De vader en de moeder waren afkomstig uit verschillende landen: Tsjetsjenië en Syrië. De vader dreigde gevangengezet te worden. De Immigratie en Naturalisatiedienst en de Dienst Terugkeer en Vertrek (IND en DT&V) vonden dat de betrokkenen onvoldoende meewerkten aan hun terugkeer. Ze kwamen in het Transithuis. Na onderzoek bleek

echter dat het niet mogelijk was dat zij gezamenlijk als gezin toegang kregen in hun land van herkomst. Ze konden alleen gescheiden van elkaar Nederland verlaten. Dit is een schending van artikel 8 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens. Het Transithuis voerde dit aan bij de autoriteiten, wat leidde tot verblijfsvergunning voor het gehele gezin. Nu zijn deze mensen druk doende om hun plek in de samenleving in te nemen.

GEEN STRAFBAARSTELLING

De drie voorbeelden geven aan dat asielzoekers en vluchtelingen een nieuw bestaan kunnen opbouwen met hulp van Stichting Inlia en het Transithuis, partners van Kerk en Actie. Maar het wordt hen steeds moeilijker gemaakt. De huidige regering heeft het voornemen om illegaliteit strafbaar te stellen. Vele mensen hebben dan geen perspectiefvolle toekomst meer. Kerk in Actie wil dat die strafbaarstelling niet doorgaat. Gelukkig is er in maart jl. een verklaring opgesteld door kerken en een groot aantal maatschappelijke organisaties. In die verklaring worden verschillende argumenten aangevoerd tegen die strafbaarstelling van illegaal verblijf. Een paar daarvan:

Strafbaarstelling dwingt 'illegale' migranten ondergronds en werkt uitbuiting in de hand.

'De regering zegt strafbaarstelling als instrument te zien om overlast, uitbuiting, mensenhandel en misbruik door huisjesmelkers tegen te gaan. Dit is een onzuivere vermenging van opsporingsgronden. Bovendien kan deze maatregel juist averechts uitpakken. Mensen die alleen al door hun verblijf in Nederland strafbaar zijn, zullen contacten met overheidsinstanties of maatschappelijke instellingen mijden. Zij zullen zich zo min mogelijk laten registreren. Illegaal verblijf gaat zich dan - nog meer - ondergronds afspelen. Zo zullen migranten zonder verblijfspapieren zich minder snel tot een arts wenden, hun kinderen minder vaak naar school laten gaan, en terughoudend zijn in het aangeven van geboorten waardoor hun kinderen vaker zonder geboorteaakte door het leven zullen gaan. Slachtoffers of getuigen van intimidatie of geweld (op straat, op het werk, of seksueel of huiselijk geweld) zullen nog minder bereid zijn misstanden te melden bij de politie.'

JOHN VAN TILBORG, DIRECTEUR STICHTING INLIA GRONINGEN, STAANDE VOOR DE TEKST TEGEN STRAFBAARSTELLING ILLEGAAL VERBLIJF

Het is onwenselijk dat mogelijkheden tot legalisering worden afgesloten.

'In de afgelopen jaren hebben veel migranten alsnog een kans gekregen hun verblijf te legaliseren. Ze deden daarbij een beroep op nationale wet- en regelgeving, op internationale mensenrechtenverdragen, op de redelijkheid en billijkheid van de verantwoordelijke bewindspersoon. Als deze mogelijkheid wordt afgesneden, dreigt Nederland mensenrechten te schenden en veroordeelt zij de betrokkenen tot een langdurig leven in de marge.'

Geesje Werkman is projectmanager Kerk in Actie.

➤ ZET UW HANDTEKENING!

Ook u kunt de verklaring tegen strafbaarstelling illegaal verblijf ondertekenen. Ga daarvoor naar www.geenstrafbaarstelling.nl. Op deze website kunt u ook lezen wie de verklaring al ondertekend heeft. De betreffende minister kan dit eveneens lezen en krabbelt zich misschien wel drie keer achter de oren voordat hij met dit wetsvoorstel naar de kamer komt. Zo lang dat nog niet het geval is, kunt u tekenen. Ook kunt u lijsten neerleggen in de kerk of elders en de lijsten met handtekeningen opsturen naar Kerk in Actie, ter attentie van Geesje Werkman.

De uitdaging

TOGETHERE VRIJWILLIGERSJAAR IN NEDERLAND

Hoe verbinden jongeren het werk dat zij doen in het Together vrijwilligersjaar met het werk van ICCO & Kerk in Actie? En wat is hun 'uitdaging'?

In het huidige vrijwilligersjaar zetten vijftien jongeren zich in om te werken bij verschillende sociale projecten. Twee van hen zijn Marieke van Lingen en Linda Dove. Jannet Wagner spreekt met hen over hun ervaringen en hun 'uitdaging'.

IN GESPREK MET MARIEKE

Marieke (twintig jaar) werkt met ernstig verstandelijk gehandicapten bij 's Koonings Jaght, een locatie van Siza in de buurt van Arnhem. Zij heeft het thema 'Sterke Vrouwen' gekozen voor haar 'uitdaging'.

Marieke reisde eerder met Together naar Bolivia en Moldavië. Daar ontmoette ze al sterke vrouwen. Marieke geeft haar uitdaging vorm met een website vol zelfgeschreven verhalen over deze vrouwen (www.sterkevrouwen.yolasite.com). Ze zegt: 'Ach, de website hoeft niet wereldberoemd te worden. Het is al mooi als tien mensen

door de site aan het denken gezet worden. Ik ben geraakt door de vrouwen die ik heb ontmoet. Deze vrouwen hebben een hart van goud, maar worden vaak aan de kant gezet door de maatschappij. Ze komen op voor hun rechten.'

Julia

In Bolivia heeft Marieke Julia ontmoet, een van de vrouwen die haar zo inspireren. 'Julia heb ik goed leren kennen, doordat we een tijd bij haar te gast waren. Samen met haar man Victor heeft ze *Irpañani* opgericht, een opvangcentrum voor kinderen in de buurt. Voordat deze organisatie bestond is Julia's dochter van een jaar overleden, gestikt in een stukje vlees. Ik vond het zo'n bitter verhaal. Veel mensen om haar heen riepen: 'Je zult het er wel naar gemaakt hebben.' Ondanks dat alles tegenzat, heeft Julia veel bereikt. Ze ging door,

> Het Together vrijwilligersjaar in Nederland geeft jongeren in de leeftijd van achttien tot dertig jaar de kans om tien maanden fulltime vrijwilligerswerk te doen bij sociale projecten. Zo kunnen jongeren werken met dak- en thuislozen, verstandelijk gehandicapten, immigranten en (drugs)verslaafden. Een nieuw onderdeel van het vrijwilligersjaar is *The Challenge* (de uitdaging). *The Challenge* daagt de jongeren uit om een activiteit te bedenken én te organiseren, aansluitend bij drie mondiale thema's van ICCO & Kerk in Actie: FairClimate, Sterke Vrouwen en FairTrade.

Het Together vrijwilligersjaar in Nederland 2010/2011 wordt medegefinancierd door het Youth in Action programma van de Europese Commissie. Zie: www.together.nl.

Education and Culture DG

'Youth in Action' Programme

▲ MARIEKE, ENTHOUSIAST VOOR HAAR EIGEN WEBSITE

samen met haar man Victor. Het is prachtig dat een sterke vrouw een sterke man naast zich heeft.'

Marieke lacht als ik haar vraag of ze zichzelf een sterke vrouw vindt. 'Ik vind mezelf niet te vergelijken met een Julia of een Olga uit Moldavië, over wie ik ook een verhaal heb gepubliceerd op de website. Ik krijg zo veel kansen: een opleiding volgen, hobby's en vrijwilligerswerk doen. Ik ben het vrijwilligersjaar gaan doen omdat ik iets terug wil doen voor de maatschappij en voor mensen die het nodig hebben.'

Big Smile

Marieke werkt met ernstig verstandelijk gehandicapten, mensen die zeer hulpbehoevend zijn. Marieke: 'Ze hebben het niveau van een baby of een kleuter. Ik ben iemand van

▲ LINDA MET FAIRTRADE PRODUCTEN

woorden, die graag een gesprek voert met iemand. Maar bij deze mensen gaat dat niet. Aan het begin van dit jaar dacht ik dat dit werk misschien toch niets voor mij is. Maar nu weet ik dat ik het niet had willen missen. Soms krijg je iets terug in de vorm van een lach. Bij een grote Surinaamse man bijvoorbeeld. Hij zit heel passief in zijn rolstoel en is moeilijk te bereiken. Maar net als ik houdt hij erg van muziek, vooral van ritmes. Als we muziek maken geef ik hem veel aandacht door bijvoorbeeld op zijn stoel mee te trommelen. En dan lacht hij: een *Big Smile*. Heel mooi om te zien.'

Martha of Maria

'Dit jaar heb ik geleerd dat ik ook dingen mag doen die ik leuk vind. Toen ik het moeilijk had, vertelde mijn moeder het Bijbelverhaal over Martha en Maria. Ik leek meer op Martha, want ik zag mijn vrijwilligerswerk als een verplichting. Maar je kunt ook iets doen als het vanuit je hart komt.

Als ik aan een van de sterke vrouwen denk, vind ik mijn energie terug en kan ik het werk volhouden.'

IN GESPREK MET LINDA

Linda (twintig jaar) werkt op Het Lichtpunt, een christelijk opvangcentrum voor mensen met psychosociale problemen in Kollumerzwaag. Ze heeft het thema 'FairTrade' gekozen voor haar 'uitdaging'.

Linda komt uit Schüttorf, vlak over de Duitse grens met Nederland. Het was even wennen voor haar in het kleine dorp met één supermarkt en mensen die behalve Nederlands vaak rap Fries spreken. Maar Linda vindt het er fantastisch. Ze vertelt: 'Eerst vond ik het moeilijk, alleen op zo'n dorp, niemand die je kent. Toch is het project voor mij belangrijker dan de omgeving. Ik heb echt het gevoel dat ik iets voor mensen kan betekenen. Laatst kwam iemand met een alcoholprobleem naar me toe. Hij had de opdracht gekregen om een verhaal over zijn leven te schrijven. Hij vroeg

me zijn verhaal uit te typen. Op zo'n moment weet ik dat ik er niet voor niets ben en vind ik het fijn dat mensen me vertrouwen.'

Afleiding

De mensen voor en met wie Linda werkt zitten in een moeilijke periode in hun leven. Linda trekt zich hun lot vaak erg aan: 'Soms is het echt zwaar en heb ik tijd nodig om na te denken over de dingen die gebeuren. Ik ben bijvoorbeeld bang dat een van de bewoners zichzelf iets aandoet. Dat lijkt me verschrikkelijk. Afleiding helpt me. Ik zit op volleybal en op een naaicursus. Ik vind het ook leuk om met *The Challenge* bezig te zijn. Samen met twee andere vrijwilligers, Mathilde uit Frankrijk en Verena uit Duitsland, ga ik FairTrade koeken bakken en die verkopen in Emmaüs Parkwijk, een tweedehandswinkel in Utrecht. We geven er flyers bij en vertellen iets over FairTrade, zodat we mensen aan het denken zetten. Verder wil ik nog een FairTrade ontbijt organiseren voor de mensen op Het Lichtpunt. En misschien is het ook een idee om tijdens een personeelsvergadering iets over FairTrade te vertellen en FairTrade koffie en thee op tafel te zetten.'

Onrecht

'Als ik op de televisie een reportage zie over kinderarbeid, word ik kwaad. En dan te bedenken dat aan veel kleding die wij dragen kinderen gewerkt hebben! Bij de FairTrade producten weet je tenminste dat ze op eerlijke wijze geproduceerd zijn. Ik hoop dat kinderarbeid over twintig jaar niet meer bestaat en dat er meer gelijkheid is. Willen mensen over twintig jaar nog steeds de goedkoopste producten of zijn ze er bewuster mee bezig?'

Verskil maken

Linda speurt in de supermarkt van Kollumerzwaag altijd naar FairTrade producten en heeft nog een plan met haar uitdaging: 'Een extra doel voor mij is dat mensen bij Het Lichtpunt alleen maar FairTrade koffie en thee gebruiken. Dat lijkt me een mooie stap. Ik weet dat er een lange weg te gaan is voordat de hele maatschappij hier bewust mee omgaat. Maar met mijn acties kan ik misschien een klein verschil maken.'

Jannet Wagner was deelnemer aan twee groepsreizen van Together.

Haïti en Pakistan: het leven gaat verder!

TERUGBLIK OP DE HULPVERLENING

12 januari 2010: Haïti getroffen door een alles verwoestende aardbeving.
27 juli – 31 augustus 2010: overstromingen in Pakistan verdreven miljoenen mensen van hun huis en beroofden velen van het leven.

Twee schrijnende gebeurtenissen in 2010. Hulp vanuit het buitenland kon niet snel genoeg komen. De nood was immens.

ICCO & Kerk in Actie kwamen in actie. Nu, anderhalf jaar na de aardbeving in Haïti en bijna een jaar na de overstromingen in Pakistan, blikken we via enkele voorbeelden terug op de hulpverlening van ICCO & Kerk in Actie.

NIET MEER NAT DOOR DE REGEN

Madame Pierre Fortune, tachtig jaar oud, staat met haar ogen vol tranen van geluk en zegt: 'Eindelijk word ik niet meer nat door de regen en kan ik schuilen voor de brandende zon.' Madame Pierre is dolgelukkig nu zij via CRWRC (*Christian Reformed World Relief Committee*), partnerorganisatie van ICCO & Kerk in Actie, een huis en bijbehorend certificaat heeft gekregen. Haar nieuwe houten onderkomen is een van de eerste 248 woningen die CRWRC heeft laten bouwen in vijf getroffen gebieden van Haïti. CRWRC is een van de deelnemers van het wereldwijde oecumenisch netwerk ACT Alliance, waartoe ook ICCO & Kerk in Actie behoren. CRWRC is al jaren actief in Haïti. Nadat de ramp zich voltrok, richtte de organisatie zich

direct op het verstrekken van voedsel en het bieden van toegang tot schoon drinkwater. Ze leverde gereedschap om puin te ruimen en maakte met de burgemeester afspraken over het vrijmaken van gebieden voor de bouw van nieuwe huizen.

Evenals Madame Pierre is Wayne de Jong, noodhulp- en wederopbouwverantwoordelijke vanuit CRWRC, dankbaar voor het werk dat verricht is. De Jong: 'We voelen ons vereerd om vanuit ons geloof mensen te kunnen helpen. We hebben nog een lange weg te gaan, maar we zijn dankbaar dat we al honderden gezinnen onderdak konden bieden. We blijven bouwen aan een betere toekomst voor Haïti.'

PERSPECTIEF

Ook GARR (*Support Group for Refugees and Repatriated Persons*) zet zich in voor een betere toekomst voor Haïti. GARR was al voor de aardbeving een partner van ICCO & Kerk in Actie. Colette Lespinasse, de coördinator van GARR, was boegbeeld in de campagne 'Vrouwen Staan Sterker' enkele jaren geleden. De organisatie ondersteunde vooral Haïtiaanse migranten, maar sinds de aardbeving is zij ook op andere terreinen actief.

Na de aardbeving ontstond naast het kantoor van GARR in Port-au-Prince een klein kamp van mensen die nergens meer heen konden. GARR gaf hen te eten en zorgde voor opvang. Een periode van hulp volgde, waarbij vierhonderd kinderen gedurende zestien weken een warme maaltijd per dag kregen en gezinnen keukengerei ontvingen. Zwangere vrouwen en

➤ GEBODEN HULP IN HAÏTI

- 12.000 mensen in Port-au-Prince kregen toegang tot schoon drinkwater. En in de regio Léogâne bedroeg dat aantal 14.000.
- 18.000 mensen kregen voedselhulp (onder wie 7000 kinderen).
- Voor 26.000 mensen verbeterden de levensomstandigheden.
- In tweeënhalve maand werden 12.000 operaties bij Haïtiaanse slachtoffers uitgevoerd.
- 400 kinderen kregen zestien weken een warme maaltijd per dag.
- 400 mensen kregen een startkapitaal van tweehonderd euro om hun bedrijfje weer op te bouwen.
- 35.000 mensen kregen een tijdelijk onderkomen.

jonge moeders kregen speciale verzorgingspakketten. Maar liefst vierhonderd mensen konden met een startkapitaal van tweehonderd euro hun bedrijfje weer opbouwen. Voor driehonderd kinderen regelde de organisatie financiële middelen zodat ze naar school konden. Daarnaast kwamen er clubactiviteiten voor getraumatiseerde kinderen uit verschillende wijken van de hoofdstad. ICCO & Kerk in Actie blijven CRWRC en GARR graag steunen, want door hun inzet kan Haïti herbouwd worden.

STEUN AAN PAKISTAN

Net als de Haïtianen kregen de Pakistani te maken met een heftige natuurramp. Vanaf eind juli 2010 werd

BOUW VAN HOUTEN HUIZEN IN HAÏTI (LÉOGÂNE) ▲

Pakistan een maand lang geteisterd door hevige overstromingen. Twintig miljoen Pakistani werden daar het slachtoffer van. Bijna tweeduizend mensen vonden de dood. ICCO & Kerk in Actie startten direct met de hulpverlening in Pakhtunkhwa, het gebied in Pakistan dat als eerste door de overstromingen getroffen werd. Het water van de Swatrivier in Pakhtunkhwa reikte ver, overstroomde landbouwakkers en grazige weiden, en sleurde huizen, wegen, bruggen en elektriciteitspalen mee. Vele inwoners sloegen op de vlucht. Opgevangen in drogere gebieden van Pakistan, ontvingen zij de benodigde hulp: voedsel, medische hulp en opvang in tijdelijke onderkomens.

EEN WERKDAG VAN GULJANA

Guljana, achtentwintig jaar, is een medewerkster van de organisatie SRSP (*Sarhad Rural Support Programme*), partner van ICCO & Kerk in Actie; zij is een van de mensen die zich over de Pakistani ontfermt.

Een werkdag in december 2010: Guljana geeft voorlichting aan een groep vrouwen over hygiëne in en om het huis. Zij geeft de vrouwen ook een hygiënepakket, bestaande uit zeep, wasmiddel, een teil, shampoo, een kleine waterfilter, een nagelknipper, tandenborstels, tandpasta, handdoeken en een spiegel. Een pakket van grote waarde. Bijvoorbeeld voor de veertienjarige Nasrien. Zij heeft ondervonden hoe ongezond vies drinkwater is. Haar kleine zusje, die nog een baby is, heeft een ooginfectie opgelopen en andere leden uit haar gezin hebben maagproblemen. De waterfilter is daarom meer dan welkom, want sinds de overstromingen is het drinkwater niet meer van de gebruikelijke goede kwaliteit.

NOODHULP VRAAGT OM FLEXIBILITEIT

Partnerorganisaties van ICCO & Kerk in Actie zijn flexibel gebleken tijdens de overstromingen in Pakistan. Dit merkten we bij PILER, een Pakistaans onderwijs- en onderzoeksinstituut. In de maanden na de overstromingen verrees rondom het kantoor van PILER een vluchtelingenkamp. De medewerkers konden uiteraard niets anders dan zich het lot van deze mensen aantrekken. Ze bouwden een tijdelijke school en er ontstond een soort gezondheidscentrum. Het kamp past niet in het standaardbeeld van een vluchtelingenkamp: twaalfhonderd families namen hun intrek in een betonnen flatge-

PAKISTAN: HOOP VOOR KINDEREN NA DE GROTE OVERSTROMING ▲

bouw. In de fabriekshallen is een school en een dokter te vinden. In de lege gangen van de vervallen gebouwen komen de kinderstemmen je tegemoet. Het onderwijs geeft ritme aan de dag en ontlast de ouders. Voor meisjes is het wrang genoeg zelfs een grote kans, want meestal zijn zij nog nooit naar school geweest. De gratis gezondheidszorg in het gebouw wordt dankbaar ontvangen. Vier verplegers hebben maar liefst driehonderd consulten op een dag. PILER zorgt voor de vluchtelingen totdat ze weer naar huis kunnen.

NOODHULP

ICCO & Kerk in Actie willen daar helpen, waar geen helper is, zeker in noodsituaties. In Haïti, Pakistan of ergens anders ter wereld. U kunt een bijlage leveren aan noodhulp door een gift over te maken naar rekening 456 t.n.v. Kerk in Actie o.v.v. noodhulp. Voor meer informatie: www.kerkinactie.nl/noodhulp.

Renate Barendregt is projectmedewerker Fondsenwerving en verantwoordelijk voor relatiebeheer met kerkelijke gemeenten.

➤ GEBODEN HULP IN PAKISTAN

- 26.145 mensen ontvingen een voedselpakket.
- 5768 mensen kregen een hygiënepakket.
- 5.610 muskietennetten werden uitgedeeld.
- 1.568 mensen kregen een tijdelijk onderkomen.
- 10.000 mensen kregen toegang tot schoon drinkwater.

Enthousiast voor zending

INSPIRATIEREIS THAILAND

Nelleke Slaats, een van de deelnemers aan de inspiratiereis naar Thailand, bezocht tijdens de reis de *Church of Christ in Thailand* en ontmoette de door Kerk in Actie uitgezonden medewerkers Karsten en Irene van Staveren. Een kleine impressie van deze reis.

Tijdens de reis maken we kennis met de *Church of Christ in Thailand* (CCT). Deze kerk is te vergelijken met de Protestantse Kerk in Nederland. De CCT komt voort uit een samengaan van een aantal kerken. Kerken die op hun beurt ontstaan waren door het werk van verschillende zendingsorganisaties. Door het vele sociale werk dat de CCT doet, staat de kerk goed bekend.

PREDIKANTEN IN OPLEIDING

Karsten van Staveren werkt als docent aan het *McGilvary College of Divinity*. Hier worden predikanten opgeleid. Dit jaar nemen viereennegentig studenten aan de opleiding deel. Zij komen behalve uit Thailand ook uit Vietnam,

Nepal en Myanmar. Bovendien uit verschillende minderheidsstammen en denominaties. De bacheloropleiding duurt vier jaar en de masteropleiding drie jaar. Een praktijkstage maakt deel uit van de masteropleiding. Bijna alle studenten worden financieel gesteund. Ze komen uit arme families en ze hebben tijdens de opleiding meestal een betere maaltijd dan in hun thuis-situatie. De studenten komen vaak totaal onvoorbereid naar McGilvary. Van de ene op de andere dag stappen ze in het vliegtuig en komen naar Thailand. Ander land, andere cultuur. Alle studenten zijn lang van huis, velen gedurende de gehele opleiding. Ze hebben wel vakantie, maar geen geld om naar huis te gaan.

> Zending anno 21^e eeuw is anders dan vroeger. Om dat te ervaren organiseerde de afdeling Zending van Kerk in Actie vorig jaar verschillende inspiratiereizen. Van 23 oktober tot en met 9 november 2010 ging de reis naar Thailand. Acht betrokken gemeenteleden van de Protestantse Kerk namen onder deskundige begeleiding aan de reis deel. Zij kregen een kijkje in het leven van Karsten en Irene van Staveren. Beiden zijn in 2005 door Kerk in Actie uitgezonden naar Thailand ten behoeve van de *Church of Christ in Thailand* (CCT). Karsten werkt als docent systematische theologie aan het *McGilvary College of Divinity* van de Payap Universiteit in de Noord-Thaise stad Chiang Mai. Irene werkt als docent aan de Faculteit Farmacie.

▲ KARSTEN VAN STAVEREN VERTELT OVER HET GELOOF EN DE CULTUUR IN THAILAND

GESPREK MET PREDIKANTEN

Tijdens een vervolfbezoek aan McGilvary spreken we met drie predikanten van de Eerste Kerk van Chiang Mai. Daarna wonen we een kerkdienst bij en ter afsluiting gebruiken we de lunch met studenten op de campus. Het gesprek met de predikanten geeft een beeld van de positie van de Thaise kerk. De predikanten vertellen over mensen uit gebroken families en mensen aan de rand van de samenleving. Ze vertellen over hun droom. Over hoe over tien, twintig jaar de Thaise kerk eruit zou kunnen zien. De Eerste Kerk van Chiang Mai hoopt mensen te laten groeien in hun geloof: 'Geloven is meer dan een religie, het is aanwezig zijn in het dagelijks leven. Geloof beweegt en ontwikkelt zich.'

HET VERHAAL VAN MANJILA

Op de campus raak ik in gesprek met Manjila, een vierentwintigjarige studente uit Nepal. Ze is dit jaar met de opleiding begonnen. Ik vraag haar wat

haar motiveerde om deze opleiding te doen. Ze vertelt dat ze een boeddhistische achtergrond heeft, maar dat ze na een ingrijpende gebeurtenis in haar familie christen is geworden.

Dit is haar verhaal: 'Toen mijn zusje Anjali drie jaar was, brak ze haar been. Mijn moeder ging met haar naar het ziekenhuis en een dokter schreef een medicijn voor. Maar dit was niet het goede medicijn: het been raakte ontstoken. Het ging slechter en slechter en de dokter adviseerde het been van mijn zusje te amputeren. Mijn ouders lieten dit niet toe en namen Anjali mee naar huis. Een lerares van mijn school hoorde hiervan. Ze kwam bij Anjali en bad voor haar genezing. Na een aantal dagen vroeg ze mijn moeder om naast haar te zitten, haar ogen te sluiten en te luisteren naar het gebed. De lerares zei dat iedereen die gelooft in de helende kracht van God mag bidden. Samen met de lerares bad mijn moeder toen ook voor de genezing van mijn zusje. Mijn zusje knapte op. Inmiddels kan ze weer lopen en gaat ze naar school. Deze gebeurtenis was voor mij dé reden te gaan studeren bij McGilvary.'

RESPECT

Nog vol van alle gesprekken gaan we naar de Tempel Doi Suthep, een van de meest vereerde boeddhistische heiligdommen in Noord-Thailand. Karsten geeft aan dat je in de context van het Thaise geloof naar het boeddhisme kijkt: 'Om in Thailand het christelijk geloof te kunnen belijden, dien je het boeddhisme te respecteren.' Hij vertelt over de geschiedenis van

MANJILA

LI EN SAAWKAEW

het boeddhisme, de gebruiken en rituelen van de Thaise bevolking, en hoe dit alles zich verhoudt tot het christelijk geloof. Twee jonge mensen luisteren mee, ze vinden de verhalen bijzonder om te horen en lopen een tijdje met ons mee.

EERSTE KERK VAN CHIANG MAI

Zondags gaan we naar de kerkdienst van de Eerste Kerk van Chiang Mai. De naam van de kerk doet anders vermoeden dan het bouwjaar. Het is een moderne, lichte kerk. De kerk biedt plaats aan circa vierhonderd personen. De naam 'Eerste Kerk' verwijst naar de eerste christelijke kerk in Chiang Mai. Het eerst gebouwde kerkje staat nog op enkele tientallen meters van deze nieuwe kerk. De Eerste Kerk van Chiang Mai behoort tot de *Church of Christ in Thailand*. Twee koren en een band luisteren de dienst met muziek op.

IN GESPREK MET PASTOR LI

In de plattelandsgemeente Baan Mai woont het echtpaar Li en Saawkaew. Li is als pastor aan de gemeente verbonden. Li en Saawkaew hebben daarnaast de zorg voor zesentwintig kinderen in het kindertehuis Mob Rak. Tijdens het avondeten praat ik met Li over zijn studie en werk. Hij vertelt: 'Bij de beide Van Staveren heb ik mijn opleiding genoten. Ik volgde les op de Bijbelschool van Phayao bij Maarten van Staveren, de vader van Karsten. Vele jaren later heb ik Karsten als docent gehad tijdens mijn opleiding *Bachelor of Arts*. Sinds drie jaar ben ik

in deze gemeente werkzaam, daarvoor was ik godsdienstleraar.'

Li praat graag over zijn gemeente, maar liever wil hij over het kindertehuis vertellen. De meeste kinderen komen uit de bergstammen op het platteland. Het tehuis is met steun van Australische en Amerikaanse donoren gebouwd. Uit Nederland komt steun voor levensonderhoud, spel en ontspanning. De Thaise overheid draagt niets bij.

VERBONDENHEID

De inspiratiereis naar Thailand maakte voor mij duidelijk dat het bij zending anno 21^e eeuw niet alleen gaat om het werk van de pastor of dominee, gericht op eigen kring of kerk. Zending is breed georiënteerd op missionaire presentie in de samenleving. Het gaat om wereldwijd mensen met elkaar verbinden en deze verbondenheid gestalte geven.

Nelleke Slaats is senior projectmedewerker Fondsenwerving en verantwoordelijk voor relatiebeheer vermogensfondsen of institutionele donoren.

Wilt u de *Church of Christ in Thailand* (CCT) en het werk van Karsten en Irene van Staveren steunen? Dit kan door een bijdrage over te maken op rekening 456, Kerk in Actie, o.v.v. projectnummer 009453.

OPVANG GETRAUMATISEERDE KINDEREN IN AFGHANISTAN

Eind 2010 is Evert van Bodegom, medewerker van Kerk in Actie, op bezoek geweest bij het project CCA (*Coöperation Centre for Afghanistan*) dat jaarlijks kinderen opvangt die getraumatiseerd zijn door hun ervaringen met oorlogsgeweld. Van Bodegom geeft een kleine impressie van zijn bezoek.

'Het is november en er ligt ijs en sneeuw in een vallei in het centrum van Afghanistan. Dit is het land van de Hazaras, een volk dat de afgelopen decennia veel geleden heeft door de aanvallen van de taliban. Ik zit in een vergadering met de dorpsoudsten. Mijn collega Azada, een jonge Afghaanse die een opleiding in de Verenigde Staten gevolgd heeft, is met de vrouwen mee. Zo krijgen we van beide zijden informatie. Het valt me op dat de mannen in de zaal bijna allemaal jonger zijn dan ik, maar er veel ouder uitzien. Dat is geen wonder als je hun leven aan je hoort voorbijgaan: ze hebben de Russische bezetting in de jaren tachtig van de vorige eeuw meegemaakt, en enkelen van hen hebben

tegen de Russen gevochten. Daarna kwamen de taliban die het vooral op de Hazaras voorzien hadden. In de dorpen hebben verscheidene massamoorden plaatsgevonden. Je ziet de trauma's in het gedrag en de ogen van de aanwezigen.

In dit gebied steunt Kerk in Actie partner CCA, die er al heel lang werkt. De protestantse gemeente in Blaricum is Interactief met CCA verbonden. Met een aantal uiterst arme dorpen heeft CCA gekeken wat er nodig is om de voornaamste gevaren in de omgeving beter aan te kunnen. Zo komen er een landbouwproject en een project om water uit de bergen met een pijp naar de dorpen te brengen. Inmiddels heeft CCA het kinderproject, dat door Kerk in Actie gesteund wordt, verplaatst van Kabul naar deze regio: Bamyan. Dit vooral omdat de regio erg arm is en er zo gemoord is in het verleden. De verhuizing was een hele klus. CCA heeft zich de laatste tijd bezighouden met het aannemen en trainen van onderwijzers – ze moeten kinderen met trauma's kunnen begrijpen - en

ONDERWIJS VOOR KINDEREN IN AFGHANISTAN
(KINDERPROJECT CCA)

het klaarmaken van klaslokalen. De selectie van de kinderen, vijftig meisjes en vijftig jongens, getraumatiseerd, en afkomstig uit de dorpen waar massamoorden plaatsvonden, nam ook tijd. Nu gaan de klassen van start.'

U kunt het project CCA steunen door een bijdrage over te maken naar rekening 456 t.n.v. Kerk in Actie o.v.v. projectnr. K 010704.

MISSIE-ZENDINGSKALENDER 2012

Onder het motto *De ziel van de Andes* verschijnt in september aanstaande de Missie-Zendingskalender 2012. Het thema is uitgewerkt door de Peruaanse kunstenaar Jaime Colán. Hij wil met zijn schilderkunst het Peru van de armen onder de aandacht brengen. Ook komt hij op voor moeder natuur, Pachamana, zoals de Andes-indianen

haar noemen. Door de verandering van het klimaat smelt de sneeuw in de Andes. Colán wil respect voor de natuur, de schepping. Ook pleit hij voor de eeuwenoude cultuur van de indianen die teruggaat op die van de Inca's, maar nu bedreigd wordt. De Missie-Zendingskalender 2012 zal in de eerste plaats verkocht worden

door zendingscommissies, zwo-groepen en diaconieën in uw plaatselijke kerkelijke gemeente (prijs € 8, --). De kalender is in september ook te bestellen via de webwinkel op www.kerkinactie.nl. De kalender kost dan € 12, -- (inclusief verzendkosten).

▲ JAIME COLÁN VOOR EEN VAN ZIJN SCHILDERIEN FOTO JAN BROCK

KINDEREN EN KERK IN ACTIE

Kinderen kunnen met hun klas, kindernevendienst of jeugdclub geld inzamelen voor een project van Kerk in Actie. Bij enkele projecten heeft Kerk in Actie foto's en een verhaal samengesteld voor kinderen van acht tot en met twaalf jaar. Deze zijn van de site te downloaden. De projecten komen ook aan bod in de Kids Express van JOP, het jeugdwerk van de Protestantse Kerk. Scholen en kerken kunnen de Kids Express uitnodigen om bij hen langs te komen. De Kids Express bestaat uit vijf caravans waarin diverse thema's behandeld worden. Ze toeren door heel Nederland van 2011 t/m 2013. Nadere informatie: www.kerkinactie.nl/ scholen.

COLLECTE ZOMERZENDING

De collecte zomerzending, 21 augustus aanstaande, is bestemd voor zomerkampen voor kinderen en jongeren in Transcarpathië, een gebied in de Oekraïne dat grenst aan Hongarije. Er wonen veel Hongaren en velen daarvan zijn lid van de Reformatus kerk. Transcarpathië is een arm gebied met een hoge werkloosheid en veel sociale problemen. Veel jongeren verlaten het gebied om elders werk te vinden. De Reformatus kerk wil deze tendens ombuigen met actief jeugdwerk, waarvan de zomerkampen een belangrijk onderdeel zijn. De zomerkampen vinden gedurende acht of twaalf weken plaats met iedere week een wisseling van groep.

U kunt dit werk steunen door een bijdrage over te maken op rekening 456 t.n.v. Kerk in Actie o.v.v. projectnr. Z 015171.

JAARBERICHT IN VANDAAR

Het Jaarbericht over het werk van Kerk in Actie zal niet, zoals in voorgaande jaren, apart verstuurd worden, maar in het komende septembernummer van *Vandaar* worden opgenomen. Dat nummer zal er daardoor anders uitzien dan u gewend bent.

Mede met het Jaarbericht krijgt u een mooi overzicht van de vele projecten van Kerk in Actie in binnen- en buitenland.

NODIG BUITENLANDSE THEOLOGISTUDENTEN UIT!

Een groep buitenlandse theologiestudenten bezoekt ook dit jaar de theologische faculteit van de Vrije Universiteit in Amsterdam in het kader van het project Breuken en Bruggen, een samenwerkingsproject van de afdeling Zending van Kerk in Actie en de Vrije Universiteit. De studenten zijn afkomstig uit Brazilië, Chili, China, Colombia, India, Indonesië, Myanmar, Slowakije en Zuid-Afrika. Van september tot en met november 2011 zullen zij onderzoek doen, lessen volgen en een excursieprogramma volgen. Ook maken ze kennis met plaatselijke gemeenten. Ze kunnen een bijdrage geven op een gemeenteavond of een ZWO-bijeenkomst, of meedoen in een dienst. U wordt van harte uitgenodigd een beroep te doen op deze studenten. Nadere informatie: Prof. dr. J.H. de Wit, tel.: (020) 598 66 19, e-mail: j.h.de.wit@vu.nl.

Evert Jan Hazeleger Programmatisch werken in de praktijk

Ik bevind mij in het noorden van Uganda in het dorpje 'Huis van de Hyena'. De mensen uit dit dorp keren sinds 2006 terug uit het vluchtelingenkamp, waar ze sinds 2000 verbleven. Mannen, vrouwen en kinderen: ze komen terug nu de omgeving veilig is. Geen wrede terreur meer van het LRA (*Lord's Resistance Army*) van Joseph Koni, het meest wrede en gevreesde terreurleger van Oost-Afrika.

Na een periode van noodopvang begint de wederopbouw. FAPAD (*Facilitation for Peace and Development*) is een mensenrechtenorganisatie in Noord-Uganda en partner van ICCO & Kerk in Actie. Deze organisatie helpt de dorpbewoners bij de wederopbouw. Ze houdt zich bezig met voedselzekerheid met een dikke plus.

De 'plus' van FAPAD bestaat uit opbouw van een gemeenschap en het geven van zicht op een beter bestaan. De organisatie werkt aan vernieuwing van de landbouw, zoals het kweken van citrusvruchten en het houden van bijen. Er ontstaat een gevarieerd eetpatroon en er kunnen meer producten verkocht worden op de lokale markt. Het inkomen neemt toe. Dit heeft positieve effecten: onderwijs voor kinderen, geld om een beter huis te bouwen of om in de toekomst vee te kopen. Die 'plus' bestaat ook uit het werken met groepen dorpbewoners om samen te zoeken naar verbeteringen. Op deze wijze bereikt FAPAD zeventien dorpen.

Verschillende programma's van ICCO & Kerk in Actie zie ik hier in de praktijk. Geen losse programma's zoals op een tekentafel, maar door elkaar heen en elkaar versterkend. De programma's vormen een soort ontwikkelingsstrap: allereerst noodhulp, dan basisvoorzieningen op het gebied van water en voedsel, vervolgens gezondheidszorg en onderwijs. Het werken aan het goed omgaan met conflicten en de zorg voor democratisering lopen er dwars doorheen. Daar bovenop komt het zoeken naar aansluiting bij de lokale economie. Dat doorbreekt de afhankelijkheid van hulp.

Het programmatisch werken werkt goed. In de provinciehoofdstad Lira zijn vijf partners. Ze laten zien hoe ze samenwerken en elkaar kunnen versterken. En dat is waar het om gaat bij programmatisch werken. Iets om te vertellen in mijn column, dacht ik meteen. Het is de praktijk van twee belangrijke uitgangspunten in het werk van ICCO & Kerk in Actie: het werk voor arme mensen verbinden met waarden en macht verbinden met rechtvaardigheid. Mooie uitgangspunten met een concrete praktijk.

Kerk in Actie en ICCO werken nauw samen. Zij maken met de partners voor een groot aantal dorpen in deze regio het verschil.

Zie voor meer informatie over het werk van ICCO & Kerk in Actie in Uganda of over het programmatisch werken: www.kerkinactie.nl.

Evert Jan Hazeleger is programmamanager Kerk in Actie.

Hengelo interactief

NIEUWE KANSEN VOOR MEISJES IN INDIA

In India moeten veel kinderen meewerken in steengroeven, opdat de families in hun onderhoud kunnen voorzien. De diaconie van Hengelo trekt zich hun lot aan.

In 2009 heeft de diaconie een gesprek gevoerd hoe in de gemeente vormgegeven kan worden aan *Interactief*. Niet zomaar geld geven, maar als gemeente daadwerkelijk actief meedoen voor kansarmen in de wereld. *Interactief* bezig zijn! Dat is de uitdaging om een project te laten leven.

VAN STEENGROEVE NAAR BEROEPSONDERWIJS

De diaconie koos voor een project van Kerk in Actie bij Chennai, Zuid-India: *Maega Trust*. De dalits, mensen in India die niet tot een bepaalde kaste behoren en daardoor zeer arm zijn, wonen en werken in een van de vele steengroeven. Mogelijkheden om dit lot te ontvluchten zijn er vrijwel niet. Vanuit Hengelo willen we hulp bieden om een structurele verandering te bewerkstelligen. Met Kerk in Actie is afgesproken dat we drie jaar lang 6500 euro bijdragen aan het project. We willen dat meisjes, die nu nog in de steengroeven werken, de mogelijkheid krijgen om beroeps-

onderwijs te volgen. Zodoende leren ze een vak om een eigen bestaan op te bouwen. Ze zijn dan niet meer afhankelijk van werken in de steengroeven, bedelen of werken in de prostitutie. De diaconie staat garant voor de toegezegde bijdrage.

ACTIVITEITEN GEMEENTELEDEN

De stuurgroep *Interactief* is verantwoordelijk voor de coördinatie. Ze begon met het informeren en enthousiast maken van de gemeenteleden. Dit gebeurde met behulp van een Power-Point presentatie in de kerkdiensten en een mooi uitgevoerde folder. Deze introductie zorgde al voor veel betrokkenheid. De eerste grote activiteit was de organisatie van een kerstmarkt, voor en door gemeenteleden. Direct al na de aankondiging in de kerkdienst en het kerkblad meldden zich enthousiaste vrijwilligers. De kerstmarkt met verkoop van kerstartikelen en demonstraties van diverse hobby's was zeer geslaagd. Het Twentse wintergebruik 'midwinterhoorn blazen' ontbrak zelfs niet. Zelfgemaakte erwtensoep was al snel uitverkocht. Na aftrek van kosten kon zo'n drieduizend euro bijgeschreven worden ten gunste van het project: een geweldige start! Het jaar daarop was de kerstmarkt een nog groter succes.

Meerdere acties volgden: een sobere maaltijd in de veertigdagentijd, een bingomiddag voor ouderen, een prachtige fietstocht door Hengelo van kerk naar kerk, een inzameling van oude mobieltjes, de actie 'één euro van je vakantiegeld', en de sms-actie. Door het sturen van een sms'je kan iedereen een kleine bijdrage leveren aan het

India ontwikkelt zich in een snel tempo. Nieuwe gebouwen rijzen als paddenstoelen uit de grond. Er is veel behoefte aan bouwmaterialen. Bij Chennai in Zuid-India werken duizenden kinderen met hun ouders in steengroeven. De organisatie *Maega Trust* zet zich in om de kinderen naar school te laten gaan en om hun ouders een beter bestaan te bieden. De Protestantse Kerk Hengelo is *Interactief* verbonden met *Maega Trust* (zie: www.pkn-hengelo.nl/interactief). Ook u kunt *Maega Trust* steunen door een bijdrage over te maken op rekening 456 t.n.v. Kerk in Actie o.v.v. projectnummer K 009274.

project. Op deze originele actie moeten we wel steeds de aandacht vestigen. De wedstrijd 'Wie kweekt de hoogste zonnebloem?' koppelden we aan de verkoop van zonnebloemkaarten met zakjes pitten erbij. Een groep dames houdt zich bezig met het maken van wenskaarten. De verkoop verloopt goed. Dit jaar serveren we een *high (afternoon)* tea en houden we een culturele avond. Gemeenteleden, jong en oud, kunnen dan hun 'kunsten' tonen.

OPBRENGSTEN

De verschillende acties bieden voor elk wat wils. Met de opbrengsten ervan komen we steeds dichterbij de hoogte van het toegezegde bedrag. Niet alle activiteiten zijn even succesvol verlopen, maar al met al zijn de opbrengsten geweldig! Ook de 'opbrengsten' van saamhorigheid vallen hieronder. Velen zetten zich met plezier in.

Diet Bril en Hans Silvis, namens diaconie PKN Hengelo, stuurgroep Interactief.

▲ STARTKLAAR VOOR DE FIETSTOCHT LANGS DE MOOISTE PLEKJES VAN HENGELO

Land: Mali.
Hoofdstad: Bamako.
Regeringsvorm: republiek.
Aantal inwoners: ruim 12 miljoen.
Religie: islam 90%, christendom 1%, overig 9%.

Regiokantoor in Mali

PROSPER SAPATHY OVER HET WERK IN WEST-AFRIKA

In Bamako, de hoofdstad van Mali, is een van de acht regiokantoren van ICCO & Kerk in Actie gevestigd. Prosper Sapathy is een van de beleidsmedewerkers van het Regionaal Bureau voor West-Afrika. Prosper vertelt over zijn achtergrond en over het belang van het werk.

PERSOONLIJK

Ik kom uit de Voltaregio van Ghana. Mijn huis staat in de stad Wli in het district Hohoe. Mijn vrouw woont daar permanent. We hebben drie kinderen. Toen onze kinderen nog jong waren reisden we samen over de hele wereld. Maar nu zijn de kinderen volwassen; ze hebben hun eigen leven. Ik ben opgeleid als voedingsdeskundige en levensmiddelentechnoloog aan de Universiteit van Legon, in Accra, de hoofdstad van Ghana. Later heb ik me gespecialiseerd in publieke gezondheidszorg en ontwikkelingsmanagement. Ik heb ook gezondheidswetenschappen gestudeerd aan de *Liverpool School of Tropical Medicine* en ik deed mijn master in Californië. Ik heb zo'n twintig jaar gewerkt bij diverse projecten over de hele wereld, onder andere bij UNICEF als voedingsdeskundige. Mijn achtergrond is rooms-katholiek. Maar toen ik in Mauritanië werkte, ontmoette ik mensen met verschillende religieuze achtergronden, christenen en moslims vanuit diverse richtingen. Daarom noem ik mezelf liever oecumenisch. Als mensen mij ernaar vragen, zeg ik: 'Ik noem me christen.'

BASISVOORZIENINGEN

Ons kantoor heeft verschillende programma's in tien landen in West-Afrika. Helaas moeten we ons terugtrekken uit twee of drie landen, omdat ICCO minder overheidssubsidie krijgt. Onze thema's zijn: rechtvaardige economische ontwikkeling, vredesopbouw en democratisering, en toegang tot basisvoorzieningen, zoals voedsel en gezondheid. Ik ben verantwoordelijk voor het programma 'toegang tot basisvoorzieningen', in Mali, Burkina Faso en

Ghana. Vanaf januari 2011 ben ik begonnen met de overdracht van het werk in Burkina Faso aan een collega, omdat het werk in Mali en Ghana enorm is toegenomen.

Ik heb geen voorkeur voor het werken in een bepaald land. Maar waar ik kan help ik mee bij de verbetering van de leefsituatie van mensen. Daarom werk ik graag voor ICCO & Kerk in Actie. Ze staan voor een ontwikkelingsbenadering die het lot van de armsten wil verbeteren. Als we bijvoorbeeld op bezoek zijn bij een project voor voedselzekerheid, stel ik mensen de vraag 'Wie heeft baat bij dit programma?' ICCO & Kerk in Actie kijken naar de voedselzekerheid op het niveau van een huishouden. Mijn perspectief is: 'Wanneer het goed is voor één kind in het huishouden, dan is het goed voor het hele land!' Maar het is natuurlijk ingewikkelder. Het gaat ook om vragen als 'Wordt er gebruikgemaakt van nieuwe technologieën? Zijn mensen in staat een deel van de producten op de markt te verkopen? Hoe zit het met de hygiëne en de sanitaire voorzieningen?'

GEZONDHEIDSZORG IN GHANA

Ons gezondheidsprogramma in Ghana is succesvol omdat de kerken daar samenwerken. Kerk in Actie zond vroeger artsen, maar inmiddels zijn er goed opgeleide artsen in Ghana. We stimuleren hen te werken in de arme plattelandsgebieden, in plaats van te emigreren. We ondersteunen het personeel op het platteland met goede secundaire arbeidsvoorwaarden, zoals huisvesting, ICT en studiefaciliteiten. Dit heeft een groot effect. De kerkelijke gezondheidszorg in Ghana is georganiseerd in een netwerk genaamd *Christian Health Association of Ghana*. Dit is goed voor ongeveer veertig procent van de gezondheidszorg in het land. We steunen de gezondheidsprogramma's van de *Assemblies of God* (AGREDS) en van de Presbyteriaanse Kerk van Ghana. Beide voeren gesprekken met de regering van Ghana over de verbetering van de basisgezondheidsverzekering. Deze is ingevoerd door de overheid en voor iedereen beschikbaar. Een toenemend aantal mensen in de plattelandsgebieden heeft nu toegang tot betaalbare zorg.

INSTITUTIONELE OPBOUW

Lokale organisaties helpen zich te ontwikkelen en sterker te worden om problemen aan te pakken, dat noemen we: institutionele opbouw. Een moeilijk woord misschien, maar het betekent eenvoudigweg geloven in het vermogen van de mensen met wie je werkt: ze zijn in staat hun eigen leven duurzaam te verbeteren.

Dit artikel is opgetekend door Karel Jungheim, gemeenteadviseur Interactief.

Geloven in de vakantie

WWW.KERKINACTIE.NL/ZENDING
ING 456

COLLECTE
ZOMERZENDING

21 AUGUSTUS
2011

**Kerk
in Actie**

Protestantse
Kerk